



Oton Župančič:

Iz zbirke „Meh za smeh“.

Zlato v Blatni vasi.

Prišli trgovci z novci
za šalo v Blatno vas zares,
na trgu sredi blata
pustili pisker zlata,
potem naprej, haha, zares,
zares trgovci z novci.

Prišli so slepci s cepci
za šalo v Blatno vas zares,
in pikapoka šlo je,
brž lonec je na dvoje,
potem naprej, haha, zares,
zares da slepci s cepci.

Prišli so norci s korci
za šalo v Blatno vas zares,
planili so po zlatu,
raztresli ga po blatu,
potem naprej, haha, zares,
zares da norci s korci.

Prišla je putka tutka
za šalo v Blatno vas zares,
vse blato potacala,
zlato je pozobala,
potem naprej, haha, zares,
zares da putka tutka.

In Blatničani zbrani
sklenili so v en glas zares:
„Ta puta kokodajca
bo nesla zlata jajca!“
Potem pa pit; haha, zares,
vsi Blatničani zbrani.

Ciciban in čebela.

Cebelica leti z neba,
leti, leti vse niže,
vse niže in vse bliže
čebelica leti z neba.

„Čebelica, odkod in kam
te nesejo peroti
po jasni zračni poti?
Čebelica, odkod in kam?“

„Kje pa je tisti Ciciban,
ki venomer razgraja,
ki mamici nagaja,
kje pa je tisti Ciciban?“

„Če bil bi tukaj Ciciban,
čebela svetlokrila,
kaj bi mu naredila,
če bil bi tukaj Ciciban?“

„Če bil bi tukaj Ciciban,
tako mu bridko želo
zapičim v trdo čelo,
če bil bi tukaj Ciciban.“

„Potem bi jokal Ciciban
in kričal na vse grlo,
da vse bi skupaj drlo,
tako bi jokal Ciciban.“

„O, naj le joče Ciciban,
kriči naj kakor hoče,
zvoniti izza toče
nič ne pomaga, Ciciban.“

„Kaj misliš, da bi jokal sam?
Jokala brez pokoja
bi šele mama moja,
kaj misliš, da bi jokal sam?“

„Kaj tudi joče mamica,
če Cicibanček skače,
pa si raztrga hlače,
kaj tudi joče mamica?“

„Če hlače strga Ciciban,
jih mamica zašije,
a očka mu nabije
s cvetlično bilko zadnjo stran.“

„Premotil si me, Ciciban;
ne vem, kaj sem hotela,
po kaj sem priletela;
premotil si me, Ciciban.“

„O, saj pove ti Ciciban,
le prašaj ga, čebela,
po kaj si priletela;
ne laže pa ne Ciciban.“

„Če pa ne laže Ciciban,
potem je fant od fare;
naj skače, vse potare,
da le ne laže Ciciban!“

In: „Cici-Cici-Ciciban!“
čebelica prepeva,
vse više poleteva,
za njo mi gleda Ciciban ...

Uspavanka.

Kaj se sveti rimska cesta?
Bratca dva po nji mi gresta;
ne navadna bratca dva,
božja sta krilatca dva;
za roké se vodita,
tiho varno hodita,
da ne škriplje pesek zlati:
naše dete mora spati.